

ΕΤΟΣ 70όν

20 Νοεμβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3625)

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΩΣ ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός κατά τήν περίοδο τῆς διδασκαλίας του ὑπῆρξε αὐστηρός μέ τούς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶχαν παραδοθεῖ ὀλοκληρωτικά στήν αὔξηση τοῦ πλούτου τους. Εἶχε μάλιστα ἀναφερθεῖ καί στή δυσκολία τους νά εἰσέλθουν στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐξαιτίας τῆς προσκόλλησής τους στά ὑλικά ἀγαθά καί τῆς ἐξάρτησής τους ἀπό τήν πολυτέλεια. «Εὐκοπώτερον γάρ ἐστί κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν» (Λουκ. 18,25).

Ὁ Κύριός μας, ὅμως, δέν κατηγορήσε ποτέ τούς ἀνθρώπους πού εἶχαν οἰκονομική ἄνεση, ποτέ δέν ἐναντιώθηκε σέ ὅσους εἶχαν πλούτη. Ἄλλωστε αὐτά μπορεῖ νά ἀποκτηθοῦν εἴτε μέσω τῆς ἐργασίας, εἴτε ἀπό μιά κληρονομιά, εἴτε μέ ἄλλους θεμιτούς τρόπους. Ἡ θεματολογία τῆς διδασκαλίας του δέν εἶχε ταξικό χαρακτήρα καί περιεχόμενο, ὅπως ἀρκετές φορές ἔχει ἐσφαλμένα λεχθεῖ ἀπό ἀνθρώπους ὀρμώμενους ἀπό ἰδεολογικές θέσεις, ἐξαιτίας παρερμηνείας τῶν Γραφῶν.

Ἡ ἀτομική οἰκονομική ἄνοδος

Ἀντιθέτως, ὁ Κύριος ἦταν ἀρκετά ἐπικριτικός πρὸς ὅσους δέν ἔκαναν ὑπεύθυνη διαχείριση τοῦ πλούτου τους, δέν ἐνδιαφέρονταν γιά τόν πλησίον καί ἀσχολοῦνταν μόνο μέ τήν ἀτομική τους οἰκονομική ἄνοδο. Στή συγκεκριμένη παραβολή συναντοῦμε τήν τραγική φιγούρα ἐνός ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος ἦταν ἤδη πλούσιος καί τοῦ ὁποίου τά χωράφια, δηλαδή τά πλούτη, αὐξήθηκαν πολύ. Ἡ πρώτη καί μοναδική του σκέψη ἦταν νά γκρεμίσει τίς ἀποθήκες, ὅπου μάζευε τή σοδειά του, καί νά κατασκευάσει μεγαλύτερες. Μέ ἄλλα λόγια, βρῆκε ἕνα τρόπο ὥστε νά ἀποθηκεύσει, νά καταθέσει καί νά ἀποταμιεύσει τά νέα πλούτη πού ἀπέκτησε.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21, η' 8)

Τό αγαθό είναι ο ίδιος ο Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφώρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἤτοίμασας, τίني ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκούετω.

Θά ἄξιζε ἐπίσης νά ἀναρωτηθοῦμε καί γιὰ τό ὑψηλό οἰκονομικό κόστος πού ἐνδεχομένως θά εἶχε μιά τέτοια κατασκευαστική ἐργασία. Ἰσχύει, αὐτό δέν πτόησε τόν πλούσιο, ὁ ὁποῖος μετὰ τή σύλληψη τοῦ σχεδίου γιὰ τήν ἀποθήκευση τῆς νέας του σοδειᾶς, ἀνέπαυσε τή συνείδησή του, μένοντας ἀπόλυτα ἱκανοποιημένος ἀπό τή λύση πού ἀπεργάσθηκε. Ὅμως ὁ Θεός τήν ἴδια ἐκείνη νύκτα τόν κάλεσε στήν ἄλλη ζωὴ καί ὅλα ὅσα εἶχε ἀποκτήσει στή γῆ αὐτὴ δέν τόν ἀκολούθησαν ἐκεῖ.

Διαρκῆς ἐγρήγορηση

Εἶναι φανερό ὅτι ὁ Κύριος γιὰ ἀκόμη μιά φορά στοχεύει στό φρόνημα τοῦ ἀνθρώπου πού εἶναι ἐγκλωβισμένος στὰ ὑλικά ἀγαθὰ καί στή συσσώρευση τοῦ πλούτου. Ἀναδεικνύει μάλιστα τό σκότος πού καλύπτει τόν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιτρέψει νά φωλιάσει στήν καρδιά του ὁ μαμωνᾶς, μέ ἀποτέλεσμα νά παίρνει ἀποφάσεις πού τόν ὀδηγοῦν ὀλοένα καί περισσότερο σέ μηχανορραφίες, δολοπλοκίες, ἐγκλεισμό στόν μικρόκοσμό του καί στόν ἄκρατο ἀτομισμό. Εἶναι αὐτό ἀκριβῶς πού ἀκοῦμε ὅλο καί πιό συχνά στή σημερινή ἐποχή: «Νά περνᾶω ἐγώ καλά». Ὅμως τό ἐρώτημα πού ἀναδύεται εἶναι: «Μέ τί κόστος; Καί ποῖο εἶναι τελικά τό ὄφελος;».

Ὁ Ἰησοῦς ἔπειτα ἀπό τή διδασκαλία τῆς Κυριακῆς προσευχῆς εἶχε πει: «Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καί βρώσις ἀφανίζει, καί ὅπου κλέπτει διορύσσοι καί κλέπτουσι» (Ματθ. 6,19). Ἐπίσης, λίγο καιρό πρὶν ἀπό τή σταυρική του θυσία ρώτησε τοὺς μαθητὲς του: «Τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ματθ. 16,26). Κανέναν δέν ὠφελεῖ ἡ ὀλοκληρωτικὴ αὐτοπαράδοση στὰ ὑλικά ἀγαθὰ, διότι ἔτσι ἀλλοιώνεται ἀκόμη περισσότε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολήν: Ἐνός πλουσίου ἀνθρώπου τὰ χωράφια ἀπέδωσαν μεγάλη παραγωγή· καὶ σκεφτόταν μέσα του καὶ ἔλεγε: Τί νὰ κάνω, πού δέν ἔχω πού νὰ συνάξω τούς καρπούς μου; Καί (τελικά) εἶπε: Νά τί δά κάνω: δά γκρεμίσω τίς ἀποθήκες μου καί δά κτίσω μεγαλύτερες, καί δά συνάξω ἐκεῖ ὅλα τὰ εἰσοδήματά μου καί τὰ ἀγαθά μου, καί δά πῶ στήν ψυχή μου: Ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθά, πού φθάνουν γιά πολλά χρόνια· ξεκουράσου, φάγε, πῖε, διασκέδασε. Τοῦ εἶπε ὅμως ὁ Θεός: Ἀνόητε, ἀπόψε ἀπαιτοῦν ἀπό ἐσένα νά παραδώσεις τήν ψυχή σου· αὐτά πού ἐτοίμασες σέ ποιόν δά μείνουν; Αὐτά δά πάθει ὅποιος θησαυρίζει γιά τόν ἑαυτό του (ὕλικα ἀγαθά), καί δέν πλουτίζει κατά Θεόν. Ὅταν τὰ εἶπε αὐτά, φώναξε: Ὅποιος ἔχει αὐτιά νά ἀκούει, ἄς ἀκούει.

(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ρο ἡ προσωπικότητά του, ἐξαιτίας τῆς ἐκούσιας ἀπομόνωσής του ἀπό τόν ὑπόλοιπο κόσμο καί τοῦ ὑπαρξιακοῦ του μονόδρομου πού καταλήγει σέ ἀδιέξοδο.

Ἕνα σημεῖο τῆς παραβολῆς πού δέν πρέπει νά διαφύγει τῆς προσοχῆς μας εἶναι ὅτι ὁ πλούσιος δέν γνώριζε τό πότε θά τόν καλοῦσε ὁ Κύριος καί ἔτσι βρέθηκε ἀπροετοιμαστος ἐνώπιόν του. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός νωρίτερα εἶχε πεῖ ὅτι «ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται». Κανείς μας δέν εἶναι σέ θέση νά ξέρει σέ ποῖο χρονικό σημεῖο τῆς ζωῆς του θά ἐκδημησει. Ὁφείλουμε λοιπόν νά προετοιμαζόμαστε καί νά ἐργαζόμαστε στή νήψη τῆς καρδίας μας, συναισθανόμενοι τόν συνάνθρωπό μας, τόν πλησίον μας, ὥστε, ὅπως μᾶς προτρῆπει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, «μή μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ».

Ἄρχιμ. Ἰ. Α. Α.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΟΥΡΤΖΑΝΟΥ

Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἰ. Μ. Κερκύρας

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΟΓΙΟΝ ΣΟΥ

Κηρύγματα στά Εὐαγγελικά καί Ἀποστολικά Ἀγιογραφικά Ἀναγνώσματα

(Α' ἔκδ., σῆμα 14x24, σελ. 424)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐκδίδει τό νέο αὐτό βιβλίο μέ κηρυγματικά κείμενα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ὠραῖες ἐρμηνευτικές προσεγγίσεις, βιωματικά δοσμένες ἐν εἶδει «Κυριακοδρομίου». Ὁ συγγραφέας διαθέτει τήν γνώση τόσο τῆς θύραθεν ὅσο καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας ἔχοντας μελετήσει τόσο τήν πατερική ἐρμηνευτική, ὅσο καί τὰ σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα.

20 Νοεμβρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ
Προεόρτια τῶν εισοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου ὁσίου († 816),
Πρόκλου Κων/πόλεως,
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐφес. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Ἐφес. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

**Πολυτελής ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Συναξαριστικὸς εἰκονογραφημένος τόμος**

**Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου -
Χρύσας Μαλτέζου - Ἐνρίκο Μορίνι**

**ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ
ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 20x27, σελ. 416)**

Ἡ παροῦσα πολυτελής ἔκδοσις παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρό Βυζάντιο», μὲ τὸ περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καὶ Βενετίας μέχρι τὴν Δ΄ Σταυροφορία καὶ ἱερά Λείψανα «ἀγνώστων» ἁγίων στὴ Χριστιανικὴ Δύση. Τὸ Β΄ μέρος ἐπικεντρώνεται σὲ εἰκόνες τῆς Παναγίας μὲ δική τους ἱστορία, ὅπως ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτῆς, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίτισσας καὶ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἐλληνομουσείου. Καὶ τὸ Γ΄ μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιὰ τὰ λείψανα Ἁγίων στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καὶ Cose Sacre, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ Συναξάρια καὶ τίς «ἱστορικὲς περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr